

Motion till riksdagen 2005/06:So593

av **Mats Berglind och Rezene Tesfazion (s)**

Samverkan inom vården mellan landsting och kommun

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att se över lagstiftningen för att öka möjligheterna att underlätta samverkan mellan landstingen och kommunerna.

Motivering

I Sverige finns sedan ädelreformen 1992 två sjukvårdshuvudmän; landstingen och kommunerna. Ansvarsuppdelningen mellan dessa huvudmän är i princip tydlig. Hälsa- och sjukvårdens utveckling mot vård i öppnare former och många medborgares önskan att i trygghet bo kvar i den invanda hemmiljön innebär att de båda sjukvårdshuvudmännen behöver samordna sina insatser kring denna växande grupp. Riksdagen har på olika sätt genom lagstiftning bidragit till att främja samverkan. Inte minst genom proposition 2002/03:20, Samverkan mellan kommun och landsting inom vård- och omsorgsområdet.

De medborgare/patienter för vilka samverkan mellan huvudmännen är mest central är naturligtvis de som har behov av många olika insatser och av flera "huvudmän" exempelvis äldre, psykiskt sjuka och personer med funktionshinder. För dessa patienter och deras respektive anhöriga är en fungerande samverkan att anses som ett kvalitetsmått på den vård och behandling som deras behov kräver.

Inom landstinget i Uppsala län har en rad samverkansformer mellan kommun och landsting prövats och en rad väsentliga erfarenheter vunnits. När det gäller vården av äldre kan särskilt framhållas den mellan Enköpings kommun och landstinget gemensamma rehabiliteringsavdelningen Westerlundska rehab. Denna verksamhet är vetenskapligt utvärderad (två studier är publicerade). Resultaten av utvärderingen innebär i korthet att patienter och anhöriga, landstinget och kommunen samt deras anställda uppnått högre effektivitet definierad både som ökad kvalitet som ökad kostnadseffektivitet. Mellan

Fel! Okänt namn på

landstinget och Uppsala kommun har i samverkan arbetats fram ett koncept med mobil husläkare och under utvecklande är idag en särskild äldrevårdsenhet som skall bedrivas i samverkan mellan landstinget och Uppsala kommun.

Från såväl landstinget som kommunerna i Uppsala län finns en vilja till samverkan men de hinder som den nuvarande lagstiftningen utgör är en allvarligt försvårande omständighet för denna strävan. De ”redskap” som i dag finns att tillgå i form av att bilda en gemensam nämnd eller ett kommunalförbund löser inte de problem som måste finnas sin lösning för att samverkan skall kunna bli effektiv. Vidare innebär dessa former en stor och onödig byråkratisk överbyggnad.

De konkreta problem som i första hand behöver få sin lösning för att underlätta en effektiv samverkan är främst två; frågan om tillgång till vårdokumentation samt frågan om verksamhetsledning.

En för landstinget och kommunen gemensam patientjournal är viktig för att kvaliteten skall kunna säkerställas, läkemedelslistor och omvårdningsdokumentation är nödvändig att dela mellan vårdgivarna. Idag kan detta inte ske om inte helt nya dokument och nya gränssnitt läggs upp. (Jämför det av Vinnova finansierade forskningsprojektet Old@Home i Hudiksvalls kommun.) Ett både kostnadskrävande och administrativt krångligt system.

För att säkerställa en lyckad och effektiv samverka så krävs möjligheter att organisera den gemensamma verksamheten under en gemensam ledning. I dag är inte heller detta möjligt.

Detta är endast två exempel på faktorer som idag kraftigt bidrar till att försvåra samverkan inom vård- och omsorgsområdet. För de som på allvar vill arbeta obyråkratiskt med att utveckla samverkanskonceptet, trots ett försvårande regelsystem så finns i dag inte heller möjligheter att på ett någorlunda enkelt sätt och under kontrollerande former ansöka om ”dispens” från dessa och/eller andra regler.

Väl medveten om att det i dag pågår en översyn över lagstiftningen som reglerar patientjournaler så tror vi att för att underlätta för sjukvårdshuvudmännen att arbeta med samverkan kommer det att behövas inrättas möjligheter att få någon form av dispens från de aktuella regelsystemen, förslagsvis skulle Socialstyrelsen kunna vara en sådan instans. En lagstiftning om en sådan möjlighet skulle på ett konkret sätt göra det möjligt att både öka kvaliteten i vården samt använda varje huvudmans resurser betydligt mer effektivt än idag.

Stockholm den 29 september 2005

Mats Berglind (s)

Rezene Tesfazion (s)